

Отъ сънъ сладъкъ кой ме буди
Сладка майко послушай!
Какъвъ ми е гласъ любезенъ,
Кой ме буди посрѣдъ нощъ?
Тихо врѣме веч' настава,
Трѣптятъ свѣтлитѣ звѣзди!
Кой ще тебе да събуди
Болна моя дъщерко?
Азъ поискахъ тѣзи пѣсенъ,
Коя ми дава лека нощъ.
Ангели ме горѣ викатъ,
Сбогомъ, майко, лека нощъ.

Събрали се българи
Мирски и попове
Да отсѣчхтъ грѣцкитѣ
Бодливи рогове.
„Не щемъ вече гърцитѣ, —
Казватъ тия мѣже, —
Не щемъ вече патрикѣтъ,
Че цигански лѣже!“
А патрикѣтъ си сѣди
В' своето харемче,
Па цалува за инатъ
Своето Еленче.
„Какво ми се хвалите
С' екзархѣтъ, с' ферманѣтъ?
Не боѣ се азъ отъ васъ,
Дордѣ е султанѣтъ.“

Л. Каравеловъ.
